

De naam stamt waarschijnlijk van het Germaanse Theudo, dat volk betekent. Vanuit het Keltisch zou het betekenen: Ty = bewoning, an = stroom en ge = verhoogd. De inwoners van Thianges zijn de thiangeois.

De parochie Thianges bestond al in 1139. Er is een schrijven uit die tijd dat de kerk van Thianges werd toegevoegd aan de kathedraal van Nevers. In 1283 werd Thianges de zetel van een belangrijke aartspriester. Onder dit aartsbischopdom vielen 43 parochiekerken en kapellen, in een gebied dat zich uitstrekte van net onder Nevers tot aan Decize, de Loire en Dienne Aubigny. In 1144 werd, in een schrijven aan paus Lucius II, de pastoor van Thianges genoemd.

In 1283 deelde de bisschop van Nevers zijn dioceses in tweeën; het gebied van Nevers (groot aartsdiaconie) en dat van Decize (klein aartsdiaconie). Het aartsbischopdom Thianges viel onder de laatste.

De oude (romaanse) kerk stond bovenop de heuvel, bij de begraafplaats.

Tussen de 11^e en de 14^e eeuw was Thianges het domein van de heren van Thianges, leenheren van de burggraaf van Decize. De heer Digoine kwam in 1367 in het bezit van het leengoed, waarna dit in 1472, door huwelijk, overgaat in handen van de fam. Damas. Het leenheerschap van Thianges werd na 1760 deel van het hertogdom Nevers.

Natuurlijk hadden de heren van Thianges een kasteel; een stond er op de heuvel bij de kerk. Omgeven door een muur én een gracht, keek het uit over Germignon. Het andere kasteel stond op de heuvel, "la Motte", vlakbij Germignon (mocht u de wandeling overwegen dan komt u langs de heuvel als u Germignon uitloopt). Van beide kastelen is trouwens niets meer over.

Door de vondst van steenkool ontstonden er in de 15e eeuw smederijen in de omgeving. Samen met het kool werd ook de kalk geëxploiteerd.

Voor het eerst gebeurde dat trouwens in Marzy (vlakbij Nevers) en Écots (tussen Thianges en la Machine in).

L'ARCHIPRÊTRE DE THIANGES
d'après la Carte de l'ancien Diocèse de Nevers, dressée par Mr CHASSIN, et reproduite à la fin du volume des Atlas de Nevers.

Nog steeds staat hier een landhuis; het chateau des Écots werd in 1869 gebouwd in opdracht van Louis Pinet. De familie Pinet was de eerste die de mijnen exploiteerden.

In 1920 kwam het gebouw in handen van Paul Tieronnier.

Het chateau staat op de weg van Thianges naar La Machine, aan de linkerkant.

Het best ziet u het komend vanuit de richting La Machine, aan de rechterzijde.

De gemeente Thianges bestond toen al uit een aantal 'wijken', waarvan Bois Vieux er één was. Hier waren (zoals pastoor Deschamps in 1764 beschrijft in zijn verslag over de parochie) een twaalfstal barakken,

bestemd voor bewoning door de armen onder de bevolking. Zijn kerk is dan nog in goede staat (mede dankzij herstelwerkzaamheden in de 15e en de 16e eeuw), alleen slecht bereikbaar boven op de heuvel.

Eerder was er al sprake van Poisson, dat het eigenlijke centrum vormde van het dorp; hier bevonden zich smederijen. Het kerkarchief doet melding van ene Jean de Poisson (Johannes de Piscibus), geboren in 1351.

In 1785 ontstond er een nieuwe parochie op de grond van Thianges en in 1793 werd het dorp La Machine gevormd.

Tijdens de Revolutie (1789) werden kerkgebouwen en –grond verkocht.

In 1846 werd de oude kerk onderhanden genomen, maar ondanks een ingrijpende restauratie werd er in 1867 besloten tot de bouw van een nieuwe kerk, onderaan de heuvel. De bouwkosten bedroegen 39.990 franc, waarvan het ministerie een bijdrage doet evenals de prins van Chalais. De eerste steen werd

Thianges

gelegd op 16 juni 1872 en op 21 maart 1875 werd de kerk ingezegend. Uit de oude kerk werden overgebracht: de stoelen, de sacristiemeubels, het processiekruis, zes kandelaars en het altaarkruis van verguld koper (aangekocht in 1840 na een donatie van M. Hippolyte Pinet, eigenaar van de dakpannenfabriek in Bois Vieux), de zilveren bloemkelk (gedoneerd door Mme Pinet aan abt Durand), de zilveren monstrans, het wierookvat en het wierookschepje (aangekocht in 1845 na donaties van de markiezin van Osmond, Mme de Nourry, Hippolyte Pinet en de barones van Chagny), de biechtstoel en de beelden van de Maagd Maria en St. Petrus (gedoneerd in 1857 en 1860 door Mme Durand), de kruisweg (in 1863 uit de kapel van het klein-seminarie van Pignelin opgestuurd door M. Boussard).

De stenen van de kerk zijn gebruikt voor de muur rondom de begraafplaats en de aanleg van wegen. De lamp op de begraafplaats is in 1875 geschonken door de fabriek.

Vanaf 1849 viel de parochie (zonder priester) onder Decize,; het aartsbischopdom is dan nog slechts een herinnering.

In 1876 werd het orgel aangekocht voor de prijs van 400 francs, betaald door de prins van Chalais, M. Durand baron de Coubertin en de fabriek.

De klok van de kerk werd aangeboden door de gemeente. De klok weegt 509 kg en werd gemaakt door Rosier-Martin in Vrécourt (Vogezes). Op 14 juli 1876 werd de klok gezegend door abt Boitiat, priester in La Machine.

De inscriptie in de klok luidt:

Fondue en 1876 sous l'épiscopat
de monseigneur de Ladoue

M.E. Rémond étant curé de Thianges

J'ai eu pour parrain M.J.-B-L-Durand, maire

Et pour marraine dame Marie Martin

Epouse de M.C. Pouillat, AD

Conseillers municipaux : MM.J.-B-L-Durand

P.Pouillat, J.Remond, D.Colas

J.Ravard, F.Laborde et B.Dumousseau

In 1877 doneerden Mr et Mdm Durand het beeld van Onze Vrouwe van Lourdes, dat daarvoor één dag en één nacht in de grot van de Verschijning had gestaan, de monstrans, de kelk en de ciborie en in 1879 het processiekruis van verguld koper.

In 1844 werden de stoelen uit de oude kerk vervangen door banken, gemaakt door Cognard uit La Chapelle (Ville Langy). De kapel van de heilige Maagd werd opgedragen aan de fam. Durand, die daardoor recht van gebruik kregen.

In 1845 kwam het geheel in privébezit en na 1897 mocht de gemeente het gebouw verhuren.

In 1846 kreeg de kerk een kruisweg van de gravin van Chagny.

Tegenover de kerk werd (op initiatief van burgemeester Jean-Baptiste-Léon Durand (1881-1904)) in 1896 een nieuwe pastorie gebouwd. Hoewel de grond al eerder beschikbaar was, werd pas in 1896 (door geldgebrek) begonnen met de bouw.

In 1901 werden kerk en pastorie verkocht aan baron de Gemeaux, eigenaar van de heuvel.

In 1907 (de scheiding van kerk en staat) moest de pastoor het gebouw verlaten; het viel toe aan de dakpannenfabriek. De pastoor (priesters waren er al niet meer) mocht, van baron de Gemeaux, wonen in de oude pastorie, waarna hij in 1914 terug mocht keren naar de nieuwe.

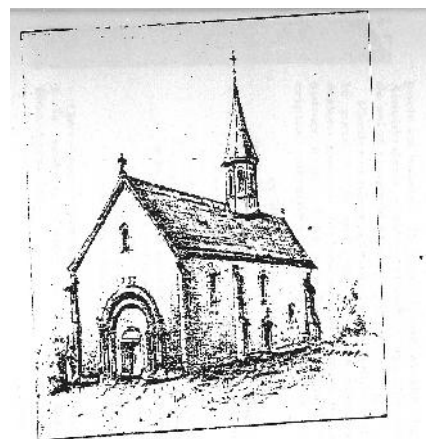
Het beeld van de Maagd is in 1918 verplaatst naar de noordelijke kapel en vervangen door een beeld van Christus Verlosser, geschonken door Mme Roblin. Zij had al eerder (in 1900) een rood kleed en twee beelden geschonken; één van St. Raoul, afkomstig uit de kerk van Aubigny en één van St. Antonius van Padua.

De parochianen schonken het Christus-beeld dat geplaatst is tegen de pilaar van het transept.

In 1915 werd het beeld van Onze Lieve Vrouwe van de drie Ave Maria, gedoneerd door priester Feillon.

In de kerk hangt een kruisbeeld dat is aangeboden door de parochianen. Het draagt de inscriptie: 'souvenir de mission – fevrier 1900' en 'pour 3 pater et 3 ave: 50 jours d'indulgence' (3 'Onze Vaders' en 3 'Wees gegroet Maria': 50 dagen begrip).

Een beeld van St. George, dat tijdens de Revolutie werd beschadigd, staat sinds 1910 in de André Beauneveu-zaal van het Louvre in Parijs.

L'ÉGLISE DE THIANGES
dessinée d'après ses souvenirs par le dessinateur Paul Perrin (1822, né 1822 et 1894, Paris) et sculptée
par le sculpteur de Thianges, Charles Hippolyte Perrin, qui y travailla.

Thianges

De kerk is eigenlijk altijd dicht; slechts een enkele keer in het jaar draagt een priester de mis op.

In de loop van de 19e eeuw werden het gemeentehuis, de school gebouwd en de lokale wegen aangelegd. Zoals al eerder beschreven bestond het gehucht Bois Vieux toen al; evenals Poisson. Les Nolats werd vernoemd naar de familie Naulats; op 12-10-1638 is de doop geregistreerd van Gabriel Nulat, fabricien en chef de la communauté des Naulats. Hij werd begraven op 06-01-1688 in de kerk naast het altaar van St. Catherine.

Iets soortgelijks is gebeurd met La Maublancherie; in 1696 werd Françoise, dochter van François Maublanc, gedoopt.

Van La Pouillaterie is bekend dat François Pouillat is gestorven in 1868.

Tussen de kerk en de pastorie (dat nu woonhuis is) in, staat de eik van de Revolutie.

De indrukwekkende boom werd in 1811, de geboortedag van de zoon van Napoleon I, geplant door burgemeester Gilbert-Marie Durand. In 1873 werd de boom getroffen door bliksem en vervangen door een andere.

Gemeentehuis en school.

Tot 1840 werden de gemeentelijke zaken gedaan bij de burgemeester thuis en na ingebruikname van de pastorie gebeurde dat daar. Tot 1840 werd de pastorie ook gebruikt als school; (de meest slimme) kinderen kregen les van de priester. Na 1840 werd de eerste school gebouwd. De eerste leraar was Jules Lepiot, in 1841. Hij verdiende 300 francs en inwoning; kinderen betaalden 1 franc/maand.

In 1845 opende Clement-Claude Laurillard een schooltje in Poissons; kosten 30 ct/maand/kind en 1 blok hout gedurende de winterperiode. Deze school werd in 1857 vervangen door één in Le Tremblay. Ook die ging dicht toen de school annex Mairie werd gebouwd in 1887. Het schooltje is sinds 2009 bij gebrek aan leerlingen, gesloten en doet nu dienst als salle des fêtes.

Thianges heeft tot 1950 een dakpannenfabriekje gehad: 'tuillerie mécanique de Thianges'. De directie is verantwoordelijk geweest voor diverse schenkingen aan de kerk.

Het enige dat nog van de fabriek over is, is het elektriciteits-gebouwtje dat op de grond naast onze woning staat, achter het kleine huisje. Nog steeds vinden we dakpan(resten) bij het bewerken van de tuin.

Als u vanaf de camping naar de tegenoverliggende heuvel kijkt, ziet u het 'manoir de Chouys'. Het huis stamt uit de 15^e -16^e eeuw en heeft lange tijd toebehoort aan de familie des Gentils. De toren, van drie verdiepingen, had een verdedigingsfunctie. Momenteel is de boerderij alleen nog maar in gebruik als opslag van hooi.

